

ØKOKRIM

Den sentrale enhet for etterforskning og påtale av
økonomisk kriminalitet og miljøkriminalitet

Justis- og politidepartementet
Lovavdelingen
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Deres referanse

Vår referanse

200900094-4

Vår dato

26. juli 2010

TILLEGG TIL HØRINGSSVAR TIL NOU 2009: 15 SKJULT INFORMASJON – ÅPEN KONTROLL

Det vises til ØKOKRIMs høringsuttalelse 1. mai 2010. ØKOKRIM har i ettertid funnet grunn til å gjøre departementet oppmerksom på ytterligere en problemstilling som bør vurderes som ledd i det forestående lovarbeidet.

Problemstillingen gjelder fordelingen av kompetanse til å begjære kommunikasjonskontroll etter § 216d annet ledd og andre skjulte tvangsmidler etter §§ 200a sjette ledd, 202c tredje ledd og 208a siste ledd jf. § 216d, og §§ 210a annet ledd og formodentlig også 210c jf. § 208a jf. § 216d annet ledd. Ifølge disse reglene avgjør politimesteren eller visepolitimesteren spørsmålet når det treffes avgjørelse om eller bes om rettens samtykke til kommunikasjonskontroll eller andre skjulte tvangsmidler. I politimesterens fravær kan hans eller hennes faste stedfortreder ta avgjørelsen. Politimesteren kan, men skriftlig samtykke fra førstestatsadvokaten, bestemme at også andre av påtalemyndighetens tjenestemenn i ledende stillinger skal ha samme kompetanse som politimesterens faste stedfortreder.

Ettersom ØKOKRIM i henhold til påtaleinstruksen §§ 35-2 og 35-3 er både politiorgan og påtaleorgan, og ØKOKRIM-sjefen har myndighet som politimester, er det på det rene at både ØKOKRIM-sjefen og assisterende ØKOKRIM-sjef har kompetanse til å beslutte eller begjære skjult tvangsmiddelbruk.

Etter ØKOKRIMs syn, må imidlertid § 216d annet ledd tolkes dit hen at også førstestatsadvokater har slik kompetanse. Ettersom politimesterens delegasjon krever førstestatsadvokatens samtykke, er det naturlig at førstestatsadvokaten selv også har slik kompetanse. Det fremstår videre som nokså ulogisk dersom delegasjon av kompetanse til førstestatsadvokaten skal kreve førstestatsadvokatens samtykke. I lys av ØKOKRIMs organisasjonsstruktur, som skiller seg vesentlig fra øvrig påtalemyndighet ved at hvert team i enheten ledes av eller har knyttet til seg en førstestatsadvokat som øverste påtaleansvarlig, synes det både forsvarlig og praktisk at førstestatsadvokaten har kompetanse til å begjære skjult tvangsmiddelbruk. Slik ØKOKRIM ser det, er det heller ikke vektige innvendinger mot å tillegge førstestatsadvokater generelt denne kompetansen.

I Borgarting lagmannsretts kjennelse 18. januar 2009 kom retten imidlertid til at førstestatsadvokaten ikke har slik kompetanse. Dette viser at rettstilstanden på dette punktet er uklar. På denne bakgrunn bes det om at det presiseres i straffeprosessloven § 216d at også førstestatsadvokatene har kompetanse til å begjære skjult tvangsmiddelbruk. Dette kan for eksempel gjennomføres ved følgende endring i ordlyden:

”Når politiet treffer avgjørelse eller ber om rettens samtykke til kommunikasjonskontroll etter dette kapitel, avgjør politimesteren, visepolitimesteren *eller førstestatsadvokaten* spørsmålet. I politimesterens fravær kan hans eller hennes faste stedfortreder ta avgjørelsen. Politimesteren kan, med skriftlig samtykke fra førstestatsadvokaten, bestemme at også andre av påtalemyndighetens tjenestemenn i ledende stillinger skal ha samme kompetanse som politimesterens faste stedfortreder.”

Alternativt bes det om at det presiseres i forarbeidene at førstestatsadvokaten innehar kompetanse til å begjære skjult tvangsmiddelbruk etter dagens regelverk.

Vennlig hilsen

Trond Eirik Schea
ØKOKRIM-sjef

Kopi: Riksadvokaten